

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Pateicība Dievam par diviem jauniem svētajiem!

Mani mīļie lielvārdnieki! Nesu jums sirsnīgus sveicienus no Romas, kur man bija liela Dieva žēlastība piedalīties divu svētīgo pāvestu kanonizācijas dievkalpojumā 27. aprīlī sv. Pētera laukumā. Mūsu visu sirdīs arvien vēl paliek dzīvs pāvesta Jāņa Pāvila II tēls, jo viņš ir mūsu laiku pāvests, kurš garīgi

izaudzināja vairākas paaudzes Kristus Baznīcā, būdams paša Pestītāja vietnieks virs zemes. Ar šo pāvestu mani saista dziļas personīgas saites, jo man bija liela laime viņu tuvāk iepazīt Romas studiju laikā, kad varēju 3 reizes koncelebrēt ar Svēto tēvu viņa privātajā kapelā Vatikānā un piedalīties pāvesta vadītājās Rožukroņa lūgšanās gandrīz katrā mēneša

pirmajā sestdienā. Uz visiem laikiem manās acīs un sirdī paliks iemūžināts pāvesta Jāņa Pāvila II lūgšanu tēls, kad redzēju viņu tik ļoti koncentrētu lūgšanā pirms Euharistijas privātajā kapelā Vatikānā. Katrs sejas vaibsts, pieres grumba liecināja par pāvesta ļoti dziļo vienotību ar Kungu, kura altāra priekšā viņš stāvēja uz ceļiem, gatavojoties uz tikšanos ar Jēzu Euharistijā. Stāvēt blakus pāvestam koncelebrā, sajutu viņa svētuma strāvojumus, kuri kā viļņi nāca no viņa un lika sajust pārdabisko Jēzus klātbūtni šajā augstajā priesterī. Kā priekš ļoti daudziem jauniešiem, arī man šis pāvests bija kā garīgais tēvs, pie kura vienmēr gribējās skriet, pieskarties viņam, būt kopā ar viņu. Tā bija un paliek bērnišķīga mīlestība, kas paliek vienmēr dzīva. Kā bērns es pārdzīvoju kopā ar visu kristīgo pasauli Svētā tēva nāvi, piedalījos viņa bērēs 2005. gada 8. aprīlī. Toreiz viņa bēres pārvērtās par lieliem ticības svētkiem, jo bija tāda sajūta tautā, ka notiek paša Jēzus bēres un ka esam ieguvuši jaunu Svēto Aizbildni debesīs. Jau tajā bērū dienā notika pāvesta Jāņa Pāvila II faktiskā kanonizācija tautas sirdī, kas sauca: "Santo subito!" (Drīzumā svēts!) Tas zināmā mērā izskaidro faktu, kāpēc kanonizācijas brīdī tautas ovācijas un prieka zalves nešķīta vairs tik grandiozas kā pāvesta bērēs, jo tauta jau toreiz viņu bija pasludinājusi par svēto, bet tagad priecīgi gaidīja Baznīcas oficiālo apstiprinājumu. Piedalījos arī šī pāvesta beatifikācijas svinībās sv. Pētera laukumā 2011. gada 1. maijā, kur kopā ar milzīgu tautas pūli priecājos no sirds par Baznīcas atbildi uz tautas ticību

šim pāvestam kā svētīgam Dieva kalpam. Ļoti gribēju izjust vēlreiz sv. Gara prieku par jauno Aizbildni debesīs, ko Baznīca mums dāvāja 27. aprīlī. Tāpēc devos svētceļojumā uz Mūžīgo pilsētu Romu, apceļojot visas 4 patriarhālās bazilikas, koncelebrējot tajās sv. Misē un lūdzoties par jums visiem, kuri esat dārgi manai sirdij. Lūdzos par Lielvārdes draudzi, par visiem slimajiem, ievainotajiem

dvēselē, arī par tiem, kuri atkrita no Kristus Baznīcas, par visiem vienaldzīgajiem un neticīgajiem, lai viņi atgrieztos. Trīs stundas stāvēju ļoti garā rindā, lai tiktu priesteriem rezervētajā sektorā, izlaužoties cauri milzīgam tautas pūlim, kas tur sāka pulcēties jau pat no pusnakts... Neskatoties uz grūtībām, svētku prieks kompensēja visu un piepildīja sirdi ar laimes sajūtu, ka esmu

piedalījies jaunā svētā Jāņa Pāvila II dzīvē, nāvē un debesu godībā. Vairāk kā 500 000 poļu svētceļnieku sastādīja šoreiz gandrīz 2/3 no apmēram 800 000 kopējā svētceļnieku skaita, lai gan tika gaidīts daudz lielāks skaits (ap 5 miljoniem...). Sevišķi aizkustinoša bija pateicības Mises par Svētā Jāņa Pāvila II kanonizāciju 28. aprīlī sv. Pētera laukumā, kuru ievadīja Krakovas kardināls Staņislavs Dzivišs, bijušais pāvesta sekretārs, ar kuru manu studiju laikos biju labi pazīstams. Euharistijas vadītāja kardināla Angelo Comastri sirsnīgais sprediķis aizkustināja tautas sirdi, tāpēc visi priesteri un tauta piecēlās kājās un ilgi skaļi aplaudēja. Protams, Baznīca priecājās arī par Svētā Jāņa XXIII kanonizāciju, kuru dēvē par "labo pāvestu", tomēr sv. Jāņa Pāvila II popularitāte likās aizēnojam viņa priekšgājēja slavu. Taču viņi abi divi ir lieli svētie pie Dieva un Kristus Baznīcā. Tagad ikviens var griezties pie Kunga caur šo jauno svēto lūgšanu aizbildniecību un saņemt vajadzīgās žēlastības. Ceru, ka tuvākajā nākotnē kāds no jaunajiem dievnamiem Latvijā nesīs sv. Jāņa Pāvila II titulu, jo viņš apmeklēja mūsu tautu 1993. gada 8.-9. septembrī, vienmēr lūdzās par Latvijas baznīcu un godināja Aglonas Dievmāti. Pēc Romas svētkiem uz pāris dienām es devos uz netālo Carpineto Romano kalnu ciematā, kas ir pāvesta Leona XIII dzimtā vieta, kur karmelītu māsu klosterī devu garīgu atpūtu savai dvēselei. Tā noslēdzās mans nedēļas svētceļojums Itālijā šogad. Lai Dievs jūs visus svētī caur jaunajiem svētajiem Aizbildņiem!

pr. Andris Solims

Maija mēnesis jeb Marijas mēnesis

No 1. maija katoļticīgiem sākas Dievmātes godināšanas mēnesis, kad tradicionāli skan lūgšanas un dziesmas Dievmātes godam.

Vēsturiski par īsto maija dievkalpojumu autoru tiek uzskatīts jezuītu tēvs Ansolani (+1713). Maija mēnesī karaliskajā kapelā Neapolē viņš katru dienu organizējis dziesmu koncertu Dievmātes godam. Koncerts vienmēr beidzies, dodot svētību ar Vissvētāko Sakramentu.

Mūsdienās ticīgie pēc sv. Mises pie Jaunavai Marijai veltītā altāra, kas greznots ar ziediem un zaļumiem, dzied slavas dziesmas Jaunavai Marijai un priesteris parasti saka īsu mācību vai nolasa fragmentu par Dievmātes dzīvi. Tad Vissvētākā Sakramenta priekšā tiek dziedāta vai lasīta Loretas Dievmātes litānija un dota svētība, kā arī dziedātas dziesmas Dievmātes godam.

Godinot Kristus Māti, mēs būtībā esam aicināti pārdomāt Jēzus cilvēkības noslēpumu, apzinoties, ka Kristus personā, kurā vienlaicīgi pastāv dievišķā un cilvēciskā daba, mēs varam rast atbildes uz savas dzīves jautājumiem un saņemt stiprinājumu savās ciešanās un grūtībās, kuras Dieva Dēls ir pieņēmis, lai mums dotu mieru. Novērtēsim šo mums doto dāvanu!

Ilze Sniedziņa

Nāc Marija, Dievmāte svētā!

Nāc Marija, Dievmāte svētā,
Māci ikvienu un vadi!
Ikkatrā ģimenē svētā
Mums Sevi par paraugu stādi!

Lūgties, kā lūdzies tu pati,
Ceļu iet tikai to taisno.
Ar atvērtu sirdi un skatu
Ieraudzīt Dievišķo gaismu.

Mīlēt, kā mīlē tu pati
Ar visu sirdi un prātu.
Smagāko uzņemt uz sevi,
Lai dvēseli iepriecinātu.

Ļaunumu neturēt, piedot,
Mieru sev dvēselē atrast.
Sevi par taisnību ziedot,
Dievu caur tevi sastapt.

Vēlē mums labu un lūdzies —
Lūgšanai tavai ir spēks.
Tevi uzklausīs Dievišķais Dēls
Un vainas mums nomazgās.

Lūdzam mēs Dievmāte Svētā,
Māci mūs visus un vadi.
Ikkatra cilvēka sirdij
Sevi par paraugu stādi.

Valērija Kalve

Maijs – Dievmāmiņas mēnesis

Tērpts baltos pavasara ziedos,
Pats savā īstā laikā nāk
Gaišs, smaidīgs, visu mīļi gaidīts:
Maijs – Dievmāmiņas mēnesis.

Nāk mīlestību ļaudīm dāvāt,
Siltus smaidus saules vaigā,
Putnu piedziedātus rītus,
Svētsvinīgus novakaros.

Garš maija mēness – rati plati,
Līdzī braukt visiem ļauts.
Saules rieta novakaros
Pie krusta dziedāt sauc.

Saule, mēness, visa daba
Maijā Dievmāmiņu lūdz,
Pie katra ceļa malas krusta
Klātesoša viņa būs.

Maijā priecē lauki, pļavas,
Puķēm ziedu daudz,
Skan no katra zieda zvana:
Nāc un mani plūc!

Grib visi ziedi tikt pie krusta,
Dievmāmiņai ziedoties.
Par sauli, gaismu, rīta veldzi
Debess Mātei pateikties.

Valērija Kalve

*Maija mēnesī katru dienu un svētdienās pēc sv. Mises mūsu baznīcā notiek **Maija mēneša dievkalpojumi** — Dievmātes godam tiek dziedāta litānija un notiek Vissvētākā Sakramenta neliela adorācija. Visi tiek laipni aicināti piedalīties un ieviest maija mēneša dievkalpojumu kā kopīgu vakara lūgšanu arī savās ģimenēs. Izmantojiet Dievmātes lielo palīdzību dzīvē, jo viņa ir mūsu Aizbildne un Vidutāja pie sava Dēla.*

Mīļās mātes! Nebaidieties veltīt savus bērnus un ģimenes Dievmātes Bezvainīgajai Sirdij! Ar to jūs novēlēsiet savus mazos draugus

Jaunavas Marijas aizsardzībai, bet Ģimeņu Karaliene ņems jūsu ģimeni savā patvērumā un palīdzēs visās dzīves grūtībās. Lai ikviens iemācītos skatīt lūgšanu “Tavā patvērumā”, sevišķi šoferi un visi, kuri dodas ceļā.

pr. Andris Solims

*Maija otrajā svētdienā laicīgajā dzīves ritumā atzīmējam **Mātes dienu**.*

Mīlās māmiņas, vecmāmiņas, vecvecmāmiņas, lai Svētā Dievmāte Jūs svēta, lai pavasara ziedi iepriecina, lai miers un Dieva svētība piepilda Jūsu sirdis!

Redakcija

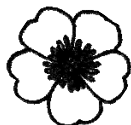
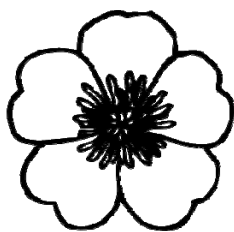

MĀTEI

*Māmiņ, Tu man viena pati,
Es tavs bērns, tavs acuraugs.
Tu nomodā par mani naktīs
Stāvēji kā eņģel's sargs.*

*Tu man devi visu, visu
No savas mīlās, labās sirds.
Es Tev pateicībā sūtu
To zvaigzni, debesīs kas mirdz.*

*Un mātes mīlestība tā,
No savas sirds ko manā lēji,
Manā tā joprojām dzīva
Kā dārgums, ko man novēlēji.*

Valērija Kalve

Par mūsu baznīcas zvanu

Mūsu draudzē padomju laikā gandrīz 30 gadus par ministrantu nostrādāja Vilis Začests. Viņš 2001. gadā atsaucās uz aicinājumu uzrakstīt atmiņas par mūsu draudzi. Tagad jau Vilis ir mūžībā, bet viņa uzrakstītās atmiņas varam lasīt. Uzskatu, ka šīs atmiņas mums visiem varētu interesēt, tāpēc ierosinu publicēt nelielu fragmentu no Viļa Začesta atmiņām.

A. Neretniece.

„Priesteris Jonikāns, uzzinājis, ka es strādāju Birzgales sovhozā par elektro un gāzes metinātāju mehāniskajās darbnīcās, jautāja, vai es nevaru darbnīcās novirpot un izgatavot Lielvārdes baznīcai zvanu. Es biju ļoti uzmanīgs, ņēmu vērā viņa pasūtījumu. Atbildēju, ka zvanu neizgatavo virpojot, bet to izlej no speciāliem sakausējumiem metāla lietuvēs.

Tad vienreiz, ieejot vienā no sovhoza Birzgale noliktavām, ieraudzīju starp plauktiem lielu, apmēram 350-450 kg ļoti labi nostrādātu zvanu, kurš bija izgatavots no krāsainā metāla sakausējuma ar īpaši dekoratīvu musturu zvana apakšmalā un izlaiduma gadu. Un vēl bija uzraksts uz zvana apakšmalas, ka tas izgatavots par Birzgales draudzes ziedojumu. Vēl uzzināju, ka zvans ievietots Birzgales sovhoza noliktavā pēc baznīcas nojaukšanas Birzgales centrā. Par visu uzzināto paziņoju prāvestam Antonam Jonikānam. Pēc apspriešanās ar pārējiem Lielvārdes baznīcas locekļiem, piekalpotāju Aloizu Zlametu, un prāvestu Jonikānu, nolēmām lūgt Birzgales sovhoza vadību, lai zvanu pārdod Lielvārdes draudzei par naudu. Ar sovhoza vadību bija jārunā man. Tas nebija viegls uzdevums. Tanī laikā komunisti baznīcu neatzina.

Birzgales sovhoza vadībā bija ateisti. Galvenais inženieris Āriņš, mehānisko darbnīcu vadītājs

komjaunietis Rudušs un partorgs Saliņš. Viņi par tādu zvana atpirkšanu negribēja ne dzirdēt. Viņi noorganizēja zvana likvidēšanu, aizvedot uz pārkausētavu. Sarunā vienā pārkausētavā, bet, kad zvanu aizved, darbinieki ierauga, kāds tas zvans izskatās, kategoriski atsakās zvanu pieņemt. Lai vedot projām. Tā viņiem atsacīja divās dažādās vietās. Zvans tika atvests atpakaļ uz noliktavu.

Es biju neatlaidīgs. Atkal lūdzu, lai to zvanu pārdod par naudu Lielvārdes baznīcai. Es arvien pielietoju metodi – ja pa vienām durvīm mani izdzen, atkal ienāku pa citām un mēģinu vēl un vēl.

Pa to laiku Lielvārdes baznīcā nomainās prāvests. Antonu Jonikānu pārceļ uz Latgali, bet viņa vietā atnāk Alberts Peipiņš. Arī Alberts Peipiņš atļauj man turpināt zvana iegādes sarunas. Beidzot trīs četru mēnešu laikā izdodas sarunāt ar Birzgales sovhoza galveno inženieri un mehānisko darbnīcu vadītāju Rudušu iegādāties zvanu par naudu.

Tad uz Birzgales mehāniskajām darbnīcām ar autobusu atbrauca Lielvārdes katoļu draudzes piekalpotājs Aloizs Zlamets ar avīzē satītu prasīto naudas summu un kaut kādu zirgu sedzamo segu. Vajadzīgo naudas summu Rudušs paņēma pie sevis, bet segu nē.

Tā kā esmu jau diezgan pieredzējis sagādes lietās, rīkojos strauji, lai nesamainās kādi nelabvēlīgi apstākļi, lai nepārdomā.

Steidzīgi meklēju automašīnu, ar ko zvanu pārvest uz Lielvārdi. Nedēļas sākumā šoferis sola zvanu pārvest tikai uz nedēļas beigām. Tad piesolu dubultot prasīto summu par vešanu: uzreiz šoferis solās aizvest pēc darba vakarā. Tad piesolu trīskāršot summu, lai tikai ved tūlīt. Šoferis piekrīt vest tūlīt, vēl tikai aizbraukšot pie sovhoza direktora kaut ko paņemt.

Tad atbrauc šoferis un jāsāk zvana iekraušana mašīnā. Darbnīcas vadītājs Rudušs pasauc mani mehānisko darbnīcu elektrocehā un aiz aizvērtām durvīm liecinieka elektriķa klātbūtnē saņem no manis minēto naudas summu un pārskaita.

Tad notiek sekojošais. Tūlīt mehānisko darbnīcu vadītājs sasauc darbnīcas strādnieku pūli un dod rīkojumu zvanu iekraut šofera Merožas kravas automašīnā. Zvans ir šaurā noliktavā. Tam apkārt sastājas seši cēlāji, bet pacelt nebija iespējams lielā svāra dēļ. Beidzot ar dažādu sviru palīdzību izdodas zvanu dabūt ārā. Pa biezām blankām to iedabū automašīnā. Strādnieki jautā, kur zvanu vedīšot, bet Rudušs to neatklāj. Darbnīcas vadītājs pasaka, ka zvanu vedīšot pārkausēt, bet metinātājs Začests pavadišot.

Lielvārdē zvanu nebija uzreiz kur nolikt un nebija arī krāvēju un naudas ar ko samaksāt šoferim. Lai zvanu neapskādētu, nolēmām izgāzt pie baznīcas draudzes priekšnieka arumos, kur to apsedzām. Pa to laiku mana māte Genovefa Začeste, pielikusi savu naudiņu un aizņēmusies no radniekiem, savāca šoferim nepieciešamo summu. Tā nokārtojām rēķinu ar šoferi par pārvešanu. Tālāk sākās ļoti neparedzēti apstākļi..

(Turpinājums nākamajā avīzītē)

**Dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē
2014. gada maijā:**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

11:00 – Sv. Mise un maija mēneša dievkalpojums.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **8:00** un maija mēneša dievkalpojums.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās un piektdienās: sv. Mise pl. **18:00** un maija mēneša dievkalpojums.

13.05. — Fatimas Dievmātes diena

29.05. — Kunga Debeskāpšanas svētkos:

18:00 — svinīgā svētku Mise ar procesiju.

Uzmanību!

Trešdienās pl. 19:30 draudzes mājā notiek **katehēzes nodarbības pieaugušajiem**, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams piedalīties arī brīvklaušītājiem!

Bērniem notiek **Svētdienas skolas nodarbības** uzreiz pēc sv. Mises svētdienās pl. 11:00.

Bērnu Pirmā sv. Komūnija būs Vasarsvētkos: 8.06.

Pamudiniet visus, kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo dzīvi, piedalīties šajās apmācībās!!!

Aicinām jaunus dziedātājus, sevišķi puisi, vīrus, nākt dziedāt draudzes kori!!!

Aicinām arī jaunus ministrantus nākt kalpot pie altāra!

Apsveicam

**mūsu mīlo priesteri un
Ogres dekānu
Māri Zviedri
dzīves 35 gadu
jubilejā!!! Lai Kungs
dāsni svētī ar vēl 53 klāt!!!**

Cerību Rožukronis

Jaunavu Jaunava – cerību Māte,
Cerību ziediem kronis Tev vīts.
Viens pie otra likts cerību zieds,
Vienotas Bērna un Dievmātes sirds.

Cerību rožukronis – lūgšana mana,
Dieva Dēla un Dievmātes slavēšana,
Cerībā manis apžēlošana,
Vienotām sirdīm pielūgšana.

Jaunava Marija, garīgā roze,
Mūžības Dārzā viskrāšņākais zieds,
Godina Tevi debess un zeme,
Rožukronī Tev mana sirds.

Valērija Kalve

Pateicības!!!

Sirsnīga pateicība visiem, kuri ziedoja Rīgas Garīgajam semināram Palmu/pūpolu svētdienā! Semināristi lūdzas par jums.

Vēl sirsnīgāka pateicība visiem, kuri aktīvi piedalījās Lielās nedēļas un Lieldienu dievkalpojumos — to sarīkošanā, vadīšanā, muzicēšanā, kalpošanā: draudzes “belkām” Ģeņai un Ņinai, mūsu koristiem un palīgiem Pāvilam Veļičko un Ievai Rozenbahai, ērgelniecēm Janai, Dacei un Evijai, ministrantiem, procesijas dalībniekiem, floristēm Jolantai un Dagnijai.

Mīļš paldies Veronikai Grumuldei par “Alleluja!” pinumu!

Sirsnīgs paldies māksliniecei Mairai Vejsbārdei par skaisto Lieldienu kapa panorāmas gleznojumu!

Lai Dievs aizmaksā visiem mūsu labdariem par ziedojumiem un praktisko palīdzību draudzes vajadzībās, sevišķi mūsu Aleksandram Kozlovskim!

Aicinām aktīvi rakstīt “Mūsu draudzes” redakcijai un iesūtīt jaunus rakstīņus ar vārdu un uzvārdu līdz mēneša beigām! Paldies visiem, kuri atbalsta avīzīti!!!

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)
Atbildīgais redaktors: Ilze Sniedziņa
(e-pasts: ilze.sniega@inbox.lv)

